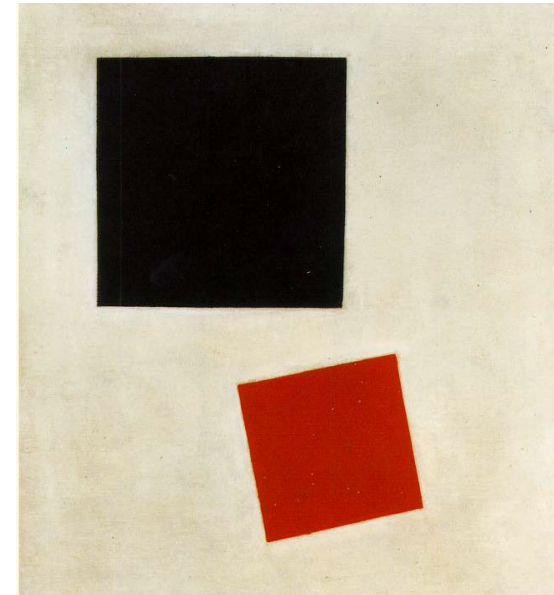

ASIMETRIA ÒNTIC-ONTOLÒGICA COM A CLAU INTERPRETATIVA DE LA CONTROVÈRSIA LEIBNIZ-CLARKE (NEWTON)

En aquest treball de recerca hem defensat que el nucli de la controvèrsia entre Leibniz i Newton-Clarke rau en la diferent manera de tractar: Leibniz, des del pla ontològic o filosòfic, sempre construeix els arguments des de “en què consisteix ser”; Newton i Clarke, des del pla òntic o científic, ja estan instal·lats en trobar sistemes per descriure el món sense massa anàlisi crítica de com fer-ho, partint de “què hi ha i com és”.

Hem constatat que la tesi funciona com a eina hermenèutica per interpretar la correspondència entre Leibniz i Clarke en veure que, atenent a la asimetria dels respectius enfoc, no només resulta més entenedor cada un dels discursos, sinó que també s'evidencia que les cartes són un diàleg de sords. La distància és clara en cada un dels temes que aparentment discuteixen: la naturalesa de l'espai i el temps, Déu, l'existència d'indiscernibles, el determinisme front la llibertat o, especialment, en la concepció del buit, que per a Clarke és una zona on no hi ha res, mentre que per a Leibniz consistiria en la possibilitat d'afegir alguna cosa a l'ordre de tot el que hi ha sense alterar-ne la resta.

Finalment, hem anat una mica més enllà per entendre aquesta dualitat de maneres d'assumir la modernitat com una conseqüència inevitable de l'antiga pregunta per l'ésser i d'allò que van comportar els intents de desenvolupar-la.

Un quadrat negre i un quadrat vermell, Kazimir Malèvitx

“No es imposible para Dios el hacer dos gotas de agua exactamente iguales. Y si las hiciera así, jamás llegarían a ser, sin embargo, una y la misma gota de agua, pese a ser iguales. El lugar de una no sería el de la otra, aunque fuera completamente indiferente cuál fuera colocada en cada lugar” – Correspondència (...) Clarke IV.3-4

“Esta suposición de dos indiscernibles, como es la de dos porciones de materia que convienen perfectamente entre sí, parece posible en términos abstractos, pero no es compatible con el orden de las cosas, ni con la sabiduría divina, en la que nada es admitido sin razón” – Correspondència (...) Leibniz V.21

Hilda Gambús Vinyeta
Tutor: **Jordi Gómez Ubiergo**